

gennem Lovforslaget, at en saadan Husstat, naar ikke en Adskillelse kan finde Sted, i Djebliffet maa være det, som nærmest tiltrænges, men jeg kan paa den anden Side ikke se, hvorfor man har udsendt Maskinerne og ikke har taget en Maskinstat med, som jo blev omtalt af den forrige ærede Taler. Jeg synes, at naar der er saa store Fabriker, som jo selvfølgelig blive drevne ved Hjælp af store, kostbare Maskiner, hvorigennem der tilvejebringes en meget stor Del af Indtægterne for de paagældende Indehavere af Fabrikerne, er det logist ogsaa at tage Maskinerne med som Statteobjekt, forudsat at man kan faa en Bestemmelse derom indsat og afpasset paa en saa praktisk Maade, at man ikke staar i Fare for, at det næsten vil blive umuligt at bruge den i Praksis. Men hvorfor skulde det blive Tilfældet? Naar man lægger Assurancensummen til Grund med Hensyn til Husstaten, forekommer det mig ogsaa, at man maa kunne tilvejebringe de fornødne Data og Bevisligheder med Hensyn til Maskinerne, saaledes at man kan bruge dem som Bestatningsobjekt. — Det var kun det, jeg vilde udtale, at jeg meget godt kan se, at naar den ærede Minister tror at burde gøre et Forsøg paa at forbedre Forholdene der, vil den ærede Minister næppe, saaledes som Forholdene stille sig, for Djebliffet kunne gaa frem paa anden Maade, end han gør det her i Lovforslaget, nemlig ved at foreslaa en Husstat, men jeg vil tillade mig at henstille, om det ikke var rigtigt, at man tog Maskinerne med som Statteobjekt. Jeg skal i dette Djebliffet ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal; jeg har kun villet tillade mig at udtale, hvoreledes jeg betragter disse i og for sig utaaelige Forhold, som ere til Stede i den Kommune, og jeg vilde ønske, at det kunde lykkes Rigsdagen og Regeringen at faa dette Spørgsmaal ordnet i den nærmeste Fremtid paa en nogenlunde tilfredsstillende og retfærdig Maade.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Det synes jo at være erkendt af de ærede Talere, der have haft Ordet her, at de kommunale Indtægts- og Udgiftsforhold i den nævnte Kommune ere lidet heldige, for ikke at sige mislige, og at det kan være betimeligt at foretage noget. At trøste sig med, saaledes som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) vilde gøre, at det kan blive galt mange andre Steder ogsaa, og at det topografiske Grundlag er mindre heldigt som bestemmende for Stattebyrdens Fordeling, med andre Ord, at Kommunegrænsningen er mindre heldig, og at

det vilde blive galt forskellige andre Steder, forekommer mig ikke at kunne nytte noget. Det forekommer mig, at det er bedst at stribe ind, og det forekommer mig, at det ærede Medlem i sit senere Foredrag erkendte, at der nok kunde være Grund til at stribe ind; kun var det ærede Medlem ikke fornøjet med den Maade, hvorpaa Forslaget her var fremsat, og fandt det betænkeligt i to Retninger. Det ærede Medlem fandt det betænkeligt, at man ikke kom til to Kommuner, til en Adskillelse mellem Taarnby og Sundbyerne, som var ganske rigtig forudsat, sidste Gang Lovforslaget var fremsat her i Tinget. Lovforslaget indeholdt vel intet om en Adskillelse, det erkender jeg, men den var forudsat, og man var den Gang i Kommunen enig om, at der maatte søges en Adskillelse, og det var ganske naturligt, thi den ene Del, Taarnby, er væsentlig en Landkommune, og den anden Del, Sundbyerne, har for en meget væsentlig Del et Købstadspræg, om den end er beliggende paa Landet. Altsaa, det var forudsat, hvorfor vil man nu fravige det? Det ærede Medlem gættede paa forskellige Grunde og troede, at Udvalgets Udtalelser havde haft nogen Betydning. Ja, nogen Betydning kunne de altid have, men det afgørende er, at Sogneraadet har søgt om, at Kommunen maatte blive samlet og har andraget om, at man vilde fremsætte Regler for en ny Bestatning i Kommunen under Forudsætning af, at Kommunen ikke blev stilt ad. Altsaa, Betingelserne for Adskillelsen ere ikke til Stede. Bestemmelserne i Kommunalloven af 6te Juli 1867 vilde ikke kunne opfyldes, og den anden Udvej, at lægge en Del af Kommunen, nemlig Sundbyerne, under Kjøbenhavn, kan jeg heller ikke tiltræde. Blandt andet skal jeg gøre opmærksom paa, at Tvangsbestemmelsen i Lovten af 17de Maj 1873 efter den Fortolkning, man altid har fulgt, ikke er anvendelig paa Forholdet til Kjøbenhavn. Altsaa, den Udvej er ganske simpelt afstaaen. Sogneraadet har søgt om at maatte faa en Bestatning indført for den samlede Kommune; saa kommer man ganske vist dertiggenem til en Husstat, ogsaa paa Landdistriktet, noget, som vi hidtil ikke have kendt. Det maa nemlig erindres, at en Husstat paa Bydistriktet, paa den købstadagtige Del, den Del, der er bebygget, om den end ikke er By, kende vi ganske godt. Allerede ved Lovten af 29de December 1857 blev en saadan Stat indført paa Frederiksberg, og der er ingen Spørgsmaal om, at naar man vil efterse Lovten af 11te Februar 1863 om Købstædernes kommunale Bestatning, saa vil man der ganske vist ikke kunne paapege en Husstat af